

॥ श्री सहजानंदाय नमः ॥

धर्म धुरंधर आचार्य श्री
विहारीलाल मહारा
जना विरहनुं वरुण.

व्यास गोवरधनलाघनी प्रेरणाथी रचनार
द्वी. शिवानंदल रामकृष्ण लाघ.

हाहरे.

श्री सनसंगी समन्तना, पुरणु छवन प्राणु;
निध विहारीलाल, मला धर्मदुग भाणु.

अमहावाद.

धर्म धुरंधर आचार्य मહाराज श्री पुत्रपोत्तम प्रसादल
महाराज कसवप्रसादल महाराजना आश्रयथी प्रगट य-
थेक्षी श्री दिक्कवमत गायन मंडली तरुथी

छपावी प्रसिद्ध करनार.

पधरुपध जेडालाल नारायणदास.

अमहावाद मध्ये,

कडोळनी वाडीना मेडा उपर हा. केशवलाळ गुसायनयदे
पोताना धी अंठप्रकाश प्रीतिंग प्रेसगां लाणु.
संवत् १८५५. सने १८५६.

ई.स. ०—३—६

॥ श्री स्वामिनारायणाय नमः ॥

છપયછંદ.

ભક્તિ ધર્મના પુત્ર, પ્રગટ શ્રી હરિ પ્રતાપિ.
તેણે શ્રી રઘુવીરજીને, નિજગાદી આપી.
શ્રી ભગવતપ્રસાદ, તેહપદ પાંખ્યા પ્રીતે
પછી વિહારીલાલ, લીધાદત્તક શુભરીતે
ઉત્તમપદશ્રીઆચાર્યનું, પામી અમર કરી કીરતી
તેવિશ્વવિહારીવિનાહવે, મુઝાય હરીજનનીમતી ॥ ૧ ॥
દોહરો

શ્રી હરી સહજનંદને, વંદુ વારંવાર
ગુરુવર વિહારીલાલનો, વિરહ કરું ઉચ્ચાર. ॥ ૨ ॥
રાગ રામગ્રી.

(ભુલી ભમે છે ભામની એ રાગ)

શ્રીજી તમે આ શું કર્યું, થાય ઊરમાં વિચાર;
વિશ્વ વિહારી વિના હવે, આંખે આંસુની ધાર. શ્રીજી ૧
ભુલભ થયો જગતિ વિષે, કાંતો કોપીયો કાળ;
અધટીત કરીને આ સમે, ઝાઝી પ્રગટાયી ઝાળ. શ્રીજી ૨
જીજી અતિશે સમર્થ છો, દયા કેમ તજી દૂર;
૪ ગુરુપાસે તેડાવીને, અકળાવ્યું આ ઉર. શ્રીજી ૩
વર વિશ્વ વિહારીજી, મહા ગુણના નિધાન.
સંભારતાં બળે કાળજી, ભુલુ તન કેર ભાન; શ્રીજી ૪
સંવત ઓગણી નવતણી, શુભસાલ રસાળ;
જન્મ લીધો આ જગતમાં, ગુરુ વિહારીલાલ. શ્રીજી ૫

બાળપણથી બુદ્ધિ ઘણી, ચીત્ત જેતુ ચતુર;
 જોનાર જનતણા મનને, કરે અધીક આતુર. શ્રીજી ૬
 વિદ્યા અધીક વદને વસી, દયાવસી દીલમાંય;
 શાસ્ત્ર ગુરૂથી શીખ્યાં ઘણાં, ખામી રાખી ન કાંચ. શ્રીજી ૭
 શ્રી ભગવત પ્રસાદને, વાહાલા લાગ્યા એ બાળ;
 પાસે રાખી પોતે પ્રેમથી, વિદ્યા શીખવી વિશાળ. શ્રીજી ૮
 પાંત્રીસની પછી સાલમાં, આપી ગાદી અનુપ;
 તેજ વંચુ અતી તન વિષે, શોભે સુર્ય સ્વરૂપ. શ્રીજી. ૯
 સ્વામી ગુણાતીતા નંદજી, શુકાનંદ સુખધામ;
 સેવી મોટા મોટા સદગુરૂ, થયા પુરણ કામ. શ્રીજી. ૧૦
 કવિ કુળ પંડીતના હતા, કદપ મક્ષ અમુદ્ય;
 વિદ્યા વિનોદ ગમે સદા, અન્ય નહીં એહ તુલ્ય. શ્રીજી. ૧૧
 આચાર્ય પદવીને છાજતા, ઉત્તમ ગુણના ભંડાર;
 સાંભરે જ્યારે ગુરૂ મને, વહે આંસુની ધાર. શ્રીજી. ૧૨
 નમ્રપણું નીતિપણું, જ્ઞાની ધ્યાની સુશીલ;
 સંતમાં પ્યાર અપારને, દયાળુ જેતું દીલ. શ્રીજી. ૧૩
 ધરમી કે પરધરમી મળે, સદા કરતા સન્માન;
 દેશ હિતારથ કામમાં, તાણુ જેહને તાન. શ્રીજી. ૧૪
 રાત્રી દીવસ કથા વારતા, કરી નીરંગમ કાળ;
 ગુણ સંભારી સહુ રડે, હરીજનને વૃદ્ધ બાળ. શ્રીજી. ૧૫
 પ્રતીમાઓ સ્થાપી પ્રેમથી, કીધા યજ્ઞ અનેક;
 ધૃત પરનાળે હોમીયાં, વડા ધર્મ વિવેક. શ્રીજી. ૧૬
 ગોમતી ઘાટ બંધાવીયો, ખરચી દ્રવ્ય વિશેષ;
 શુભ કામ કરવા તનમાં, હામ જેને હુમેશ. શ્રીજી. ૧૭

ગીરવાણુ ગુરજરી વાણીમાં, ઘણા રચાવ્યા ગ્રંથ;
 પૃથ્વીમાં પુષ્ટ ઘણો કર્યો, નિજ ઉદ્ધવ પંથ. શ્રીજી. ૧૮
 શ્રીજી પ્રસાદી વસ્તુને, જાણે જીવન સમાન;
 દરસન કરવા દાસને, મહિમા વદતા મહાન. શ્રીજી; ૧૯
 સત્ય કોરતીનાં કીરણ બધે, જેનાં પ્રસર્યા પ્રચંડ;
 અમર કરી યશ સ્થાપીએ, અવનીમાં અખંડ. શ્રીજી. ૨૦
 સંવત ઓગણીસેં અને, પંચાવન તણી સાલ;
 ભાદરવા શુદ્ધી અષ્ટમી, થઈ અતી વિકરાળ. શ્રીજી. ૨૧
 વય સત્તાવીસ વરસનું, થયા જગથો ઉદાસ;
 તનને ત્યાગી દીવ્ય રૂપથી, ગયા શ્રીજીની પાસ. શ્રીજી. ૨૨
 શ્રી વડતાળ પુરી વિષે, રૂવે હરીજન સંત;
 જ્યાંજ્યાં ખબર મળી જેહને, દુઃખ પામ્યાં અત્યંત. શ્રીજી. ૨૩
 સોરઠ કંકને કચ્છના, ગુજરાતના જન;
 શોક વ્યાપ્યો સર્વ સ્થલે, કરે અધીક રૂદન શ્રીજી ૨૪
 વિરહ વિહારી વિયોગથી, ધુજે સહુના શરીર;
 શીવાનંદ હજુરનો, ધરે કેમ કરી ધીર. શ્રીજી ૨૫

ધરમકુળનો વિયોગ.

(રહી એકલી મેરી જાન કંથ વિના એ રાગ)

ખી દીવસને રાત વિહારી વિના, દુઃખી દીવસને રાત;

કહું વિજેગની વાત, વિહારી વિના. ટેક.

શ્રી હરી તમને શું ગમ્યુંરે, બહુ નામી બળવંત;

વિજેગ વન્હી વધારીને, આપ્યું આ સમે કષ્ટ અનંત. વિહારી.

કયાં કહીએ આ કષ્ટનેરે, હૃદય ફાટી જાય;
 શ્રવણે પણ સુંણી નવ શકું, તે દ્રવે કેમ દેખ્યું જાય. વિહારી૦ ૨
 સુનાં મંદીર માળીયારે, સુનાં ગામતી ધાટ;
 સુનાં રહ્યાં અમે કુરીયે, સુનાં શેરી બજારને હાટ. વિહારી૦ ૩
 અમને નીરાધાર નાંખીનેરે, આપ ગયા પરલોક;
 સ્વપનામાં પણ સાંભરે, કેમ કરી સુકાય આ શોક. વિહારી૦ ૪
 અબળાએ અન્ન પાંણી તળ્યાંરે, નર રહ્યા નિરાહાર;
 પોકારે ગુરૂને પ્રેમથી, આંખે આંસુ વહે ચોધાર. વિહારી૦ ૫
 સુંદરીઓના વિલાપથીરે, પથ્થર ફાટી જાય;
 કેનું કંઠે હોય કાળજી, જે એ દુઃખ દેખી ખમાય. વિહારી૦ ૬
 પશુ પંખી કુર્યા કરેરે, ઝાડ છૂરે ચહુ પાસ;
 ત્રાસ વિહારી વિયોગનો તેથી, ઘોડાં ચરે નહીં ઘાસ. વિહારી ૭
 જેઠ, અશાડ, શ્રાવણ અનેરે, ભાદરવો ભયંકર;
 આઘ્ય ચોમાસું આંખમાં, ચાલે આંસુ ચોધાર. વિહારી૦ ૮
 ગાય તીરથ ગંગા તણુરે, મહાત્મ ગયું કહે લોક;
 પાછું તેને શું લાવવાને, આપ ગયા પરલોક. વિહારી૦ ૯
 આગળથી ગયા સંચરીરે, અરજ કરજો આમ;
 શીવાનંદને સમીપમાં, તમે તેડાવી લ્યો ધનશ્યામ. વિહારી ૧૦
 આચાર્ય પુરૂષોત્તમ પ્રસાદજી વચન.

સંવૈયાછંદ.

ભાતતજી પરલોક ગયા લવલેશ દયા નહી ઉર ખરેરે,
 ધારણના કરનાર ધૃતીઅહો આપ વિયોગની કેમ ધરેરે
 ભાત વિયોગ કટાર ભયંકર અંતર આરંપાર કરેરે
 અશ્રુતણી મુજ આંખથી ધાર અપાર અરે ખરેરાટ ખરેરે;

સમસ્ત સતસંગીનો વિલાપ.

(ઉદ્ભવજી સદૃશો કહે જો શ્યામને એ રાગ)

વિધ વિહારીલાલ વિના દુઃખીયા સહુ,

સંત મહાંતને અંતર શોક અપારજો;

ધીરજ નિજ અંતરમાં શી રીતે ધરે,

ગુરુમાં જેને પ્રાણથી અધીકો પ્યારજો.

ટક

મુખ લીધા જેણે અગણિત સાથે રહી,

જેણે મુણી વદન કમળથી વાતજો;

તે જનને રજની દીન ચેન પડે નહી,

શોકતણે સાગર ઉભરાય અધાતજો.

વિધ૦ ૧

જીનાગઢના સ્વામી જોગેસરદાસજી,

ગઢપત્તનના રામચરણજીદાસજો;

નિષ્કામાનંદ વરણી શ્રી વડતાલના,

વરણી હરીકૃષ્ણાનંદ અધીક ઉદાસજો.

વિધ. ૨

પરમપ્રવીણ કોઠારી ભગવદા ભલા,

શ્રી ગોવરધનભાઈ ધણા ગુણવંતજો;

વિરહવડે વ્યાકુળ રજની દીવસ રહે,

ચરદાઝે અંતર જેતુ અત્યંતજો.

વિધ૦ ૩

માઈ વાશી શેઠ કરમશી દામજી,

જ મુરતવાશી મંછારામજો;

વસો નિવાસી વાધજીભાઈ અમીન જે,

દવે ચગુરજી આદી ભક્ત તમામજો.

વિધ૦ ૪

સઉને પ્રીતિ આચારજમાં અતીધણી,

તેથી તલકે અંતર અપર પારજો;

શ્રીજી આવેળા એ તમને શું ગમ્યું;

દાખે એવા દીલગીરયા ઉદ્ધારજો.

વિધો ૫

ગુણ સંભારી રડતા છેક રહે નહીં,

ગાયવિના જેમ વચ્છ જુરે કરી સોરજો;

પ્રાણ અતિ પ્રેમે પરવશ જેના થયા,

અંદ્ર વિનાના જુરે જેમ ચકોરજો.

વિધો ૬

મંદિર ખાગ હવેલીને વળી ખંગલા,

ખરી રીતે તે જોતાં ખાવા ધાયજો;

થોડા વયમાં અરે દૈવ આશુ થયું,

સહુનાં અંતર જોઇ એવું અકળાયજો.

વિધો ૭

તારથકી સમાચાર જે જે સ્થળે સાંભળ્યા,

તરત પડી ત્યાં પેટડીઆમાં ફાળજો;

ઉરમી સહુને દુખના ઉરમાં ઉછળ્યા,

આવ્યા શ્રી વડતાલ વિષે તતકાળજો.

વિધો ૮

અધીક અચેતન થયા સુનું જોઇ સ્થાનને,

પ્રાણ જવાથી દેહ અચેતન થાયજો;

ગદગદ કંઠે ગીરા અધીક શું ઉચરે,

મનમાંતો મહાદુખથી અતી મુઝાયજો.

વિધો ૯

અરજ સુણીને આવો અક્ષર ધામથી,

ધીરજ દેવા ભક્તી ધરમ સુત શ્યામજો;

શીવાનંદને આનંદ દાતાછો સદા,

રટ નિરંતર રસના એ તવ નામજો.

વિધો ૧૦

હરીજન બાધયોનો વિલાપ:

રાગ વેરાલી.

(સખી કારતક આસે કંથ પીચુ ગયા પરહરી એ રાગ.)

સખી વિથ વિહારીલાલ વિના ગમતું નથી,
કહો દીવસ કેમ કરી જાય, કહુ દુઃખ શું કથી. ૧
સખી મુનો લાગે આ સંસાર, સહુ મુખ વિસરે,
જાતાં વિથવિહારીલાલ, ખરર આંસુ ખરે. ૧

સખી પ્રથ્વી ઉપર ઉત્પાત, પ્રયંડ જણાય છે;
તેતું કારણ પણ હશે એહ, એવું સમજાય છે. ૨

સખી કરમે વાળ્યો આટો આંક, વિજેગ કરાવીયો;
છેલ્લાં દરસન કરવાનો દીન, ફરીને ન આવીયો. ૩

સખી સાંભળે મધુરાં વેણુ, કાળજ કંથે અતી;
જો શું નેહ ભરેલા નેણુ, કરીને કયાં ગતિ. ૪

સખી પ્રીતિતણું પાત્ર, વિઘાતાએ ફેડીયું;
સખી કર્મ કંઠણુ જડ સાથ, જોરે કરી જોડીયું. ૫

સખી દરસન કરીને આ દીલ, અતી ઠરતું હતું;
હવે દીલ થયું દીન રાત, નિસાસા નાંખતું. ૬

સખી દેનારા સ્થાન, હવે દુઃખરૂપ થયાં;
પામી પરમ ગુરૂનો વિજેગ, જાય દુઃખ કેમ સહ્યાં. ૭

સખી રોધ રોધ રાતી આંખ, કરવી હવે નવ ઘટે;
સખી મુખ દુઃખ લખ્યું લલાટ, મટાડયું નવ મટે. ૮

સખી શ્રી હરીને ગમ્યું જેમ, રાજી રહો અંતરે;
કદી કરવી નહી દલપાંત, મુની એમ ઉચ્ચરે. ૯

સખી આ જગ સર્વ અસત્ય, ને સત્ય જણાય છે;
સખી હરખ શોક નદી પુર, પ્રાણી સૌ તણાય છે. ૧૦

સખી દુઃખ રૂપ તણને દેહ, ગયા અક્ષર વિખે;
 સખી એતો અચલ પાંખ્યા સુખ, હરિને સમીપ હશે. ૧૧
 તેડ્યા આગલ શ્રીગુરુરાજ, સંકેત એ રચામનો;
 રાખ્યો પાછળ લખવા લેખ, વિહારીના નામનો. ૧૨
 શીવા નંદને સંભારી ને રચામ, અંતે વેહલા આવજો;
 સાથે વિશ્વ વિહારી લાલ, પ્રભુ તેડી લાવજો. ૧૩

ધર્મકુળ તિલક આચાર્યવર્ય શ્રી લક્ષ્મીપ્રસાદજી મહા-
 રાજને આશીર્વાદ.

વસંતતિલકાછંદ.

આદહાદકારી શુભ લક્ષ્મીપ્રસાદ નામ,
 પાખ્યા વિહારી તણી ગાદી સુસૌખ્ય ધામ;
 આયુષ્ય વૃદ્ધી સુખ સમૃદ્ધી અધીક પામે,
 શ્રીજી સહાય થઈ કીર્તી અખંડ જામે. ૧
 રાખો પ્રવીણ શુભ સદગુરુનો પ્રસંગ,
 પામે અલગ નિજ અંગ વિષે ઉમંગ,
 આચાર્યને ઉચીત કામ તમામ માંહી,
 ઉત્સાહ પામી બનજો શુભ ધર્મ આહી. ૨
 વિવેક ટેક ઉરમાંહી વિશેષ આવો,
 કામાદા શત્રુદળને દુરથી હઠાવો;
 પાખંડ ખંડન કરો પ્રસરો પ્રતાપ,
 પુરો મનોર્થ મનના શ્રીપતિ અમાપ. ૩

લી. સેવક મોદી મનસુખલાલ હરજીવનના

જયશ્રી સ્વામી નારાયણ વાંચશો.

સમાપ્ત.

બહાર બહાર.

આ પુસ્તક તથા શ્રી ઉદય સપ્તદશના ગાયત્રી જે બને પુસ્તકો ની
એના સ્તીરનામેથી મળશે.

અમદાવાદ—પદ્મજીવ જેઠાલાલ નારાયણજી.

૬. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે.

પાલજીપુર—મેહેતા હરીલાલ કીકાભાઈ આ. મા. હાઈસ્કૂલ.

શ્રી ઉદય સપ્તદશના સર્વે હરી ભક્તોને વિદિત કરવામાં આવે છે જે
અમે (અમદાવાદમાં) આપણા મંદીરની સામે મંદીરનાજ મકાનમાં આપણ-
ને શ્રી પુરુષોત્તમ પ્રસાદજી મહારાજના આશ્રયથી એક દેશી આશ્રયસ્થાન
સ્થાપન થયેલ છે તેમાં તમામ ભતની તદન વનરપતિની શુદ્ધ અસરકારક
દવાઓ તથા મહામત્રાઓ યોગ્ય કીમતે મળે છે આપણે શુદ્ધ હોવાથી અ-
ના શાધુ, બ્રહ્મચારી તથા હરીભક્તો વગેરે સારો લાભ લે છે વળી આ
પદ્મજીવમાં સરવે રોગોપર લાગુ પડતી દવાઓની પેટીઓ પાંચ પાંચ
જે મળે છે આ સગથી વિશેષ હકીકત અડધા આનાની ટીટીટ મો
ને આમારા તરફથી 'આપણ મુદ્દ્ય દર્પણ' જે નામની એ (પરિ-
ણામી માલમ પડશે.

લી.

વંદ્યશાસ્ત્રી નારાયણશંકર દેવશંકર

